

drages repræsentanter for amtets industri og jordbrug. Ministeren kan efter den foreslåede ændring af § 16, stk. 3, om nødvendigt fastlægge nærmere regler for inddragelse af koordinationsforummet.

Ad § 13

I den foreslåede § 13 indføres en pligt for amterne til at udarbejde indsatsplaner for de områder, hvor der i vandressourceplanen er identificeret et behov for en særlig indsats (indsatsområderne).

Indsatsplanen skal baseres på en nærmere hydrogeologisk kortlægning og en nærmere kortlægning af arealanvendelse og forureningskilder, hvis indhold og omfang må afhænge af de allerede foretagne undersøgelser i området. Resultatet skal være, at der er overblik over, hvad der skal til for at sikre den pågældende ressource i forhold til alle områdets forureningskilder, så man ikke risikerer, at ressourcen ødelægges af f.eks. forurening fra et gammelt affaldsdepot, selv om man har fået stoppet en truende nitratforurening.

Den endelige indsatsplan skal indeholde en detaljeret opgørelse over det samlede behov for beskyttelse over for alle forureningskilder og retningslinier og tidsplan for realiseringen heraf. At indsatsplanen skal omfatte alle forureningskilder betyder dog ikke, at man ikke kan iværksætte en indsats over for en forureningskilde i et område, hvor dette oplagt er nødvendigt, blot fordi man endnu ikke har tilendebragt undersøgelserne vedrørende andre forureningskilder. I så fald bør amtsrådet dog i overensstemmelse med proceduren i § 13 b vedtage en foreløbig (del)indsatsplan for området omfattende indsatsen mod den pågældende forureningskilde og heri også angive, hvilke undersøgelser der foretages i forhold til andre forureningskilder og tidsplanen for færdiggørelsen af en samlet indsatsplan for området.

Det er også tænkeligt, at man i nogle tilfælde, når man har tilvejebragt det fulde overblik over situationen, må konstatere, at der er så massive problemer i området, at det vil være bedre at ændre prioriteringen og satse på en anden ressource. Dette forudsætter selvfølgelig, at der er overskud af vand i området, som kan udnyttes, til erstatning for den meget belastede ressource. I så fald må regionplanen justeres via et regionplantillæg, så den nye prioritering fremgår. Tidsplanen i vandressourceplanlægningen er ikke gjort bindende, da det ikke er muligt på forhånd at forudsige, præcist hvor meget arbejde der bliver med de enkelte indsatsområder. Hvis tidsplanen forrykker sig væsentligt bør målsætningerne i vandressourceplan-

lægningen dog justeres efter proceduren i vandforsyningslovens § 17.

Som anført ovenfor har miljø- og energiministeren mulighed for at gøre indsigelse mod udkast til regionplaner og regionplantillæg, og der kan i den forbindelse ske en vis kontrol af, om amterne udfører en rimelig indsats på området. I øvrigt er der mulighed for, at tilsynsrådet tager stilling til, om amtet opfylder sin forpligtelse til at udarbejde indsatsplaner efter § 13.

For at sikre, at indsatsplanerne udarbejdes på en særligt grundlag vil ministeren med hjemmel i den ændrede § 16, stk. 1, fastsætte nærmere regler om grundlaget for og indholdet i indsatsplanerne. Retningslinierne vil specificere kravene i forhold til forskellige typer af forureningskilder, herunder bl.a. for nitrat- og pesticidforurening.

Ad § 13a

Reglen omhandler kommuners og vandforsyningsmønsters mulighed for at vedtage egne indsatsplaner. Selv om amterne vil have pligt til at udarbejde de regionalt set væsentligste indsatsplaner, kan det ikke udelukkes, at der kan være kommuner eller vandforsyninger, som finder, at den prioritering eller tidsplan, som amtet har fastlagt, er utilstrækkelig til at dække deres behov. De bør derfor ikke udelukkes fra at udarbejde supplerende indsatsplaner. Hvis der ikke stilles visse indholds- og procedurekrav til disse planer, risikerer man imidlertid, at de kommer til at vanskeliggøre den amtslige planlægning, eller at der iværksættes en indsats, som ikke har udslag til at give et godt resultat eller som retter sig mod en (privat) vandforsyning, som skal nedlægges ifølge kommunens vandforsyningsplan. Det er derfor foreslået, at disse indsatsplaner ikke må stride mod regionplanen, vandressourceplanlægningen, vandforsyningsplanen eller amtslige indsatsplaner. Endvidere er der foreslået en særlig regel om en amtslig indsigelsesret over for disse planer, jf. nærmere nedenfor ad § 13 b. Derudover kan ministeren fastsætte nærmere regler, ligesom for de amtslige indsatsplaner.

Indsatsplaner vil formentlig sjældent blive udarbejdet og gennemført af et enkelt privat vandværk. Normalt vil det være en opgave, som det er mere hensigtsmæssigt at lade et vandværkssamarbejde stå for, jf. forslagene vedrørende vandforsyningsstrukturen. Hvad enten der er tale om et enkelt vandværk eller et samarbejde, vil kommunalbestyrelsen ved at nægte at godkende takstforhøjelser have mulighed for at forhindre, at private vandforsyninger bruger store beløb på at udarbejde indsatsplaner, som ikke kan forventes